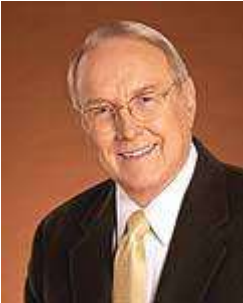

Dr. James Dobson en *Focus on the Family*

Martin & Deidre Bobgan; <http://www.wayoflife.org>, 11-2001

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling, plaatjes en voetnoten door M.V. - Update 8-1-2012

Dr. James C. Dobson

Het volgende artikel bevat uittreksels uit het boek *Prophets of Psychoheresy II*, van Martin and Deidre Bobgan¹. Dit 310 pagina's tellende boek is een kritiek op de leer van James Dobson. Alle noten en referenties werden overgeslagen voor dit artikel; daarvoor verwijzen wij naar het boek. Wij vrezen dat de nieuw-evangelische bedieningen, zoals die van Dobson, een van de grootste gevaren betekenen voor fundamentalistische kerken vandaag. Door deze psychologische bedieningen krijgen de nieuw-evangelische gedachte en het compromis voet aan de grond in het fundamentalisme.

Wij ontkennen niet dat Dobson goede dingen heeft gedaan. Maar dat een bediening ook iets goeds brengt betekent geen excuus voor het negeren van de dwaling die ze promoot.

We moeten eraan denken dat de grote dwaling van het nieuw-evangelisme niet zo erg is om wat zij predikt, maar om wat zij NIET predikt. De nieuw-evangelische leiders zullen de gekruisigde Christus prediken, en veel gezonde leringen, maar zij zullen NIET tegen goddeloosheid prediken, zoals het Rooms-katholicisme, en zij zullen zich NIET afscheiden van dwaling. Broeders, als er iets tegen het Woord van God is, zie het dan niet door de vingers; wijs het af!

Dr. James C. Dobson is een van de invloedrijkste woordvoerders in het evangelische spectrum van het Christendom. Miljoenen christenen hebben geluisterd naar zijn dagelijkse *Focus on the Family* uitzending, en meer dan 50 miljoen mensen hebben de films gezien van *Focus on the Family*. De boeken van Dobson zijn niet enkel bestsellers maar ze blijven al jaren op de bestsellerlijst staan.

Zijn *Focus on the Family* magazine en bijlagen verspreiden ook massaal. Zijn organisatie blijft haar grenzen uitbreiden, met meer dan 700 bedieningen. Dr. Dobson is misschien wel de best gekende en hoogst gerespecteerde man in het 20ste-eeuwse Amerikaanse Christendom!

Een verbazingwekkend aantal christenen ziet naar Dobson op als een autoriteit. Zijn opinies en advies over kinderen, gezin, huwelijk, en maatschappij staan in hoog aanzien. Maar in feite zijn zijn opinies nauwelijks weloverwogen te noemen. Ze worden ontvangen als gezaghebbende waarheid, wegens het huidige geloof in de psychologie, in het bijzonder wanneer het psychologie is, beoefend door een belijdend christen.

Terwijl in de afgelopen eeuwen een gezaghebbende positie onder christenen verkregen werd door een theoloog of pastor, kwam Dobson in deze positie middels een seculiere opleiding. Hij draagt de nu begeerde titel van "psycholoog", veeleer dan "theoloog". Hij behaalde echter een doctoraat in "Education" (opvoeding), met een "major" (hoofdvak) in "Child Development" (kinderontwikkeling), aan de Universiteit van Zuid-Carolina. Volgens het State of California Psychology Examining Committee, houdt Dobson een *algemene* licentie. Hij koos "educational psychology" (opvoedkundige psychologie) als zijn vakgebied toen hij zijn mondeling examen aflegde in 1968. Onder de licentievereisten heeft hij het recht de titel "gelicentieerd psycholoog" te dragen in Californië.

EEN EERBARE TITEL

Tallose christenen zien naar Dobson op als een autoriteit op alle gebieden van leven en gedrag, omdat hij zich zowel "psycholoog" als "christen" noemt.

¹ <http://www.silcom.com/~phbobgan/>

Dr. Dobson gebruikt de methode van verhalen-vertellen, en dat houdt zijn lezers niet enkel geboeid maar het verleent ook een schijnbare realiteit aan alles wat hij zegt. Eerder dan op research te vertrouwen, dat eigenlijk het tegenovergestelde zou bewijzen van sommige van zijn conclusies, gebruikt hij voorbeeld-geschiedenissen, die zijn argumenten benadrukken en in het bijzonder dramatiseren. Door het vermijden van bepaalde theologische doctrines en vragen, heeft hij zichzelf welkom gemaakt in een grote waaier van religieuze settings. [*O Timothy redacteur*: een voorbeeld hiervan is zijn populariteit onder Rooms-katholieken. Zie op pagina vijf het stuk over Dobsons artikel in het katholieke *New Covenant* magazine].

Dobsons eerste boek, *Dare to Discipline*, was een hap frisse lucht voor christelijke ouders die verdwaald waren in de mist van toegeeflijkheid, zoals gepromoot door seculiere psychologen en opvoeders. Hij bekritiseerde terecht de voorstanders van toegeeflijkheid en hun humanistische filosofie die toestond een kind zowat alles te laten doen wat het wilde, met het idee dat het uiteindelijk positief zou reageren op de tolerantie, het geduld en de toegeeflijkheid van zijn ouders.

Christenen die vertrouwd zijn met de aanmaningen in de Schrift over het grootbrengen van kinderen, voelden zich ongemakkelijk bij de leer van toegeeflijkheid. Zij voelden zich opgelucht bij het boek van een christen-opvoeder en psycholoog die bijbelse methodes leek te leren over kinderopvoeding. Hier was een gelicentieerd psycholoog die bevestigt wat christelijke ouders geloofden goed te zijn.

Dobson was niet zomaar een “lagere” pastor die onderwijst over het opvoeden van kinderen vanuit bijbels perspectief. Hij was een “psycholoog” die gezaghebbende, pragmatische, psychologische redenen kon geven, en methodes voor het disciplineren van kinderen. Hij was een psycholoog die kon opstaan tegen andere psychologen die de permissieve (toegeeflijke) manier leerden.

Dobson maakte zich snel bemind bij moeders en vaders over de hele natie. *Dare to Discipline* (Durf te disciplineren) gaf christenouders de moed te disciplineren met het klassieke ‘pak voor de broek’. Het gaf hen een psychologisch argument voor een bijbelse methode van kinderopvoeding.

De leer van dr. Dobson doet ook een sterk emotioneel beroep op vrouwen. Hij moedigt vrouwen aan thuis te blijven met hun jonge kinderen in plaats van zich gedwongen te voelen een eigen carrière te hebben. Hij neemt een sterk standpunt in over het belang van de ouder-kind relatie.

Op een gemoedelijke, huiselijke manier geeft hij zekerheid en raad aan vrouwen en moeders, en maakt zich bemind met opmerkingen als deze: “Aan de uitgeputte en geteisterde nieuwe moeder, wil ik zeggen: ‘Hou u sterk! U doet de belangrijkste job in het universum!’ ... Ik heb in het bijzonder veel sympathie voor de moeder die een peuter of twee grootbrengt en tegelijk nog een zuigeling. Er is geen moeilijker opdracht op de hele aarde”.

GRUWELVERHALEN

Hier is een man die de lasten en beproevingen van het vrouw-zijn lijkt te begrijpen. En, hier is een man die de vrouwen wilde bijstaan door het schrijven van zijn boek: *What Wives Wish Their Husbands Knew about Women*. (Wat de vrouwen willen dat hun mannen weten over vrouwen).

Dr. Dobson verwekt net genoeg vrees om vrouwen over het opvoeden van kinderen onzeker te maken zonder zijn psychologisch begrip en onderricht. Een van zijn methodes is het vertellen van gruwelverhalen. Hij dramatiseert het leven van Lee Harvey Oswald om zijn standpunt te illustreren dat inferioriteit en een laag zelfbeeld tot verwoesting leiden.

Zulke verhalen van extreme situaties van ouderlijk falen en verwoesting van kinderjaren, trekt de aandacht. Ze creëren ook de vrees dat wanneer ouders niet alles correct doen (volgens de methodologie van christelijke psychologie), hun kinderen in gelijkaardige catastrofes kunnen terechtkomen.

Na opgegeven te hebben hoe kinderen hun zelfachting (self-esteem) kan beschadigd worden, zegt Dobson: “... terwijl een kind op duizend manieren zijn zelfachting kan verliezen, is de zorgvuldige reconstructie van zijn persoonlijke waarde gewoonlijk een traag en moeilijk proces”.

Zelfs zijn woordkeuze, zoals “onherstelbare schade”, “er is geen ontsnappen aan”, en het “beschadigde kind” kan vrees verwekken in het hart van elke zorgzame ouder.

Psychologische counselors die ook belijdende christenen zijn beweren dat de Bijbel niet spreekt over elke situatie, en daarom is er een zeker supplement nodig, of de integratie van zogenaamde psychologische waarheden. Men veronderstelt dat psychologische theorieën waarheden bevatten die de Bijbel mist.

GELOOF IN PSYCHOLOGIE

Dr. Dobsons geloof in de psychologie kan opgemerkt worden in al zijn boeken. Hij citeert talrijke psychologen als autoriteiten en beveelt hun boeken aan. Onder de psychologen die hij citeert als gezaghebbend zijn Sigmund Freud, B.F. Skinner, E.L. Thorndike, William Glasser, en Stanley Coopersmith.

Doorheen zijn boeken beveelt hij professionele counseling aan. Bovendien is *Focus on the Family* (voortaan FOTF) een veelomvattend doorverwijssysteem geworden voor christenen om in therapie te gaan bij professionele, psychologisch opgeleide counselors. De staf van FOTF wijst hen die een counselor zoeken door naar louter gelicentieerde therapeuten. Dit sluit pastorale counselors uit, zij die zulke graden en licenties niet hebben.

Onze cultuur is voor problemen komen te staan door de psychologie. In plaats van naar problemen vanuit bijbels oogpunt te kijken, hebben vele christenen ook problemen ontmoet vanuit psychologisch perspectief. Een goed voorbeeld hiervan is het openingsvoorbeeld in Dobsons boek *Hide or Seek: How to Build Self-Esteem in Your Child*. In zijn beeldende, verhalende schrijfrant zegt Dobson:

“Hij begon zijn leven met alle klassieke handicaps en ontberingen. Zijn moeder was een krachtig gebouwde, dominante vrouw, die het moeilijk vond van iemand te houden”.

Dan gaat hij verder met te spreken over zijn moeders gebrek aan affectie, liefde en discipline, en dan de afwijzing als jonge man die hij in heel zijn leven ervoer. Hij vertelt over de jongen zijn mislukkingen op school, hoe hij werd uitgelachen en belachelijk gemaakt bij de marine, hoe hij daarvoor gezag tegenstond, en hoe hij oneervol ontslagen werd. Dobson gaat verder met het pathetische verhaal van dit veronderstelde slachtoffer van de omstandigheden, “zonder gevoel van waardigheid”.

Daarna, na het slechte huwelijk van de man beschreven te hebben, schrijft Dobson: “Niemand wilde hem. Niemand heeft hem ooit gewild. Hij was misschien de meest afgewezen man van onze tijd. Zijn ego lag aan stukken!”

Tegen het eind van het verhaal, wordt de identiteit van de man onthuld. Het was de moordenaar van president Kennedy. Dobson besluit:

“Lee Harvey Oswald, de afgewezen, ongeliefde mislukkeling, doodde de man die, meer dan enig andere man op aarde een belichaming was van alle succes, rijkdom, schoonheid en familiegenegenheid, wat hij had gemist. Door dat geweer af te vuren, gebruikte hij de enige bekwaamheid die hij had geleerd in zijn hele, miserabele leven”.

Dobson schreef het verhaal van Lee Harvey Oswald om erop te wijzen dat gevoelens van inferioriteit en laag zelfbeeld, onder de jeugd alom heersend zijn. Hij besluit het verhaal met deze woorden:

“Daarom komt veel van de rebellie, ontevredenheid en vijandigheid in de teenagejaren voort uit overstelpende, oncontroleerbare gevoelens van inferioriteit en onvolkomenheid die zelden verbale expressie vinden”.

Dobsons beschrijving van Oswalds leven onthult een psychologische kijk die beïnvloed werd door onderliggende ideologieën van het Freudiaans onderbewuste, de Adleriaanse² inferioriteit, en het humanistische geloof in de intrinsieke goedheid van de mens.

De schuldige is de maatschappij (voornamelijk ouders) en de diagnose van lage zelfachting (self-esteem) met gevoelens van inferioriteit en inadequatie. Deze gevoelens worden gepresenteerd als

² **Adlerianisme** is een overkoepelende term die een diversiteit aan benaderingen herbergt van psychologie en psychotherapie die in het algemeen verwijzen naar de ideeën van Alfred Adler. (Wiki).

Alfred Adler: zie http://en.wikipedia.org/wiki/Alfred_Adler.

overstelpend en oncontroleerbaar, en dus opstandigheid veroorzakend. Daarom wordt de universele oplossing voor persoonlijke problemen, opstandigheid, ongelukkig zijn en vijandigheid, in Dobsons boeken voorgesteld in het verhogen van de zelfachting (self-esteem).

Terwijl Dobson zorgvuldig zegt dat Oswald nog steeds als verantwoordelijk moet gezien worden voor zijn crimineel gedrag, benadrukt de kracht van het verhaal een soort van psychisch determinisme³ dat tot deze verschrikkelijke misdaad heeft geleid. Met andere woorden: Oswald wordt gezien als een slachtoffer van omstandigheden en maatschappij.

OORZAAK VAN MISERIE

Het eerste wat Dobson dramatiseert is dat als een persoon gevoelens van inferioriteit en lage zelfachting ontwikkelt, hij dan een miserabel leven zal hebben dat kan leiden tot hetzelfde desastreuze handelen als wat Oswald deed. Hij zegt:

“De grotere tragedie is dat de toestand van Lee Harvey Oswald niet ongewoon is in het Amerika van vandaag. Terwijl anderen minder agressief kunnen reageren, kan dit zelfde verslindende bewustzijn van inadequaatie gezien worden op elke levensweg”.

Daarom is het preventieve medicijn voor de maatschappij, dat Dobson presenteert, allerlei strategieën voor het ontwikkelen van zelfachting en zelfwaarde.

EEN ANDERE KIJK

Psychologische oplossingen lijken dikwijls zinnig te zijn wanneer het probleem ook gepresenteerd wordt vanuit een psychologisch oogpunt. Maar, is er misschien een andere weg voor christenen om te kijken naar zo'n leven van miserie en geweld? Wat is dit verhaal vanuit een bijbels, christelijk perspectief?

Men kan zeggen dat de jongen geboren werd uit een goddeloze vrouw, die niet omzag naar God noch naar Zijn gave in dat kind; een vrouw die de vruchten van het vlees vertoonde, die niet gehoord heeft van het Evangelie van Jezus Christus ofwel ertegen in opstand kwam: haar enige hoop op redding. En zo voedde zij haar zoon op, op dezelfde zondige manier als zij zelf leefde, in plaats van in de leiding en vermaning van de Heer. In plaats van hem de liefde van God te leren, door woord en daad, leerde zij hem haar eigen boze wegen van opstand, schuld, frustratie, wanhoop en hopeloosheid.

Men kan concluderen dat gezien zij de Redder niet kende, zij haar eigen god was die haar eigen wil nastreefde en zich niks aantrok van anderen. Vertelt de Bijbel ons niet over zo'n leven dat geleefd wordt overeenkomstig de zondenatuur? (Zie, als voorbeeld Romeinen 1:21-32 en Efeziërs 4:17-19).

Dan, als Oswald zijn leven vervolgde, hing ook hij af van zijn eigen vlees. Uiteraard geloofde hij nooit het Evangelie om nieuw leven te ontvangen, want echt geloof in Jezus verandert iemands leven, als van duisternis naar licht, van wanhoop tot hoop, van vervreemding naar een liefdevolle relatie, iets wat het beste dat ouders kunnen geven ver overstijgt.

Indien het verhaal verteld was in de context van de Schrift, zouden zowel de analyse als de antwoorden voortkomen uit een begrip van Gods wet en het Evangelie van Jezus Christus. Om kort te gaan: de zondenatuur en haar gevolgen vormen het probleem.

Indien de meeste christenen dit zouden geloven, dan zouden zij hun inspanningen verdubbelen qua evangelisatie en discipelschap, waarvan bijbelse counseling maar een klein onderdeel is. Meer christenen zouden dan middels Gods Waarheid en barmhartigheid, mensen bereiken die de weg van de wereld, de duivel en het vlees zijn gevolgd. Maar, in plaats daarvan, zijn teveel christenen verlokkt door andere evangeliën, aangeboden door de psychologie en door belijvende christenen die de psychologische weg promoten.

Ongelukkigerwijs echter, werden deze essentiële waarheden gedegradeerd tot de “uiteraard-weten-we-dat-allemaal... maar...” categorie. Zij bezien het als ouderwetse en oudmodische terminologie.

³ **Determinisme:** De leer dat de mens in zijn handelen niet vrij is maar bepaald wordt door psychologische en fysiologische oorzaken, waardoor de vrije wil een illusie wordt (F.A. Schaeffer).

Maar Dobson ziet de levensproblemen vanuit een psychologisch perspectief. In feite beweert hij dat zowel Oswald als de andere (Robert) Kennedy-moordenaar, Sirhan Sirhan, de volgende stappen naar hun ondergang volgden:

“(1) zij ervoeren diepzittende gevoelens van inferioriteit; (2) zij zochten zich te redden door terugtrekking en overgave; (3) hun vergeefse pogingen om adequatie te bereiken waren miserabele falingen; en (4) zij explodeerden in geweld”.

“HYDRAULISCH MODEL”

Andermaal is dit een combinatie van theorieën van Alfred Adler over inferioriteit, Sigmund Freuds onderbewuste verdedigingsmechanismen, en het niet meer functionele “hydraulisch model van energie”-theorie. Dobson noemt deze laatste theorie een “psychologische wet”. Hij zegt:

“Herinner u deze psychologische wet: elke angstverwekkende gedachte of toestand die niet kan uitgedrukt worden, zal haast zeker innerlijke druk en stress genereren”.

In zijn boek *Emotions: Can You Trust Them?* (Emoties: kan u ze vertrouwen?) beweert Dobson, op dramatische wijze:

“Wanneer een krachtige emotie verdrongen wordt uit het bewuste denken, terwijl het woedt in volle kracht, heeft dit het potentieel van verscheuring en openrijting in ons binnenste. Het proces waarbij wij ons volstoppen met een sterk gevoel in de onderbewuste geest, wordt ‘repressie’⁴ genoemd, en dat is psychisch gevaarlijk. De druk die het voortbrengt zal zich gewoonlijk elders manifesteren in de vorm van depressie, angst, spanning, of in een hele reeks fysische storingen”.

Onderzoekers verwijzen naar dit specifieke begrip als het hydraulisch model van emoties. Het model zegt simpel dat wanneer emotionele energie geblokkeerd is in de ene plaats, het elders moet bevrijd worden. Maar, dat is niets meer dan een mening, een denkbeeld. Het is geen “psychologische wet” of psychologisch feit.

Dr. Carol Tavris zegt: “Vandaag is het hydraulisch model van energie wetenschappelijk gediscrediteerd”. Niettemin neigen vele psychologen ertoe het hydraulische idee uit te breiden tot alle emoties, ondanks de tegengestelde bevindingen. Daarom is Dobsons “psychologische wet” louter een Freudiaanse opinie, die wetenschappelijk verworpen werd.

Willen wij christenen nu problemen analyseren volgens de ideologieën van de seculiere psychologie, of willen wij problemen analyseren naar Gods Woord? Zullen onze oplossingen en doeleinden gebaseerd worden op psychologische theorieën en de zogenoemde hiërarchie van behoeften (inbegrepen de behoefte aan zelfachting), of zullen onze oplossingen en doeleinden bijbels zijn?

Zullen wij naar menselijke strategieën uitzien voor het verhelpen van problemen die Dobson identificeert als lage zelfachting en inferioriteit? Of zullen wij Gods wegen vertrouwen voor het transformeren van zondaars tot heiligen, door Zijn Woord en Zijn Geest, en daarbij christenen in staat stellen te wandelen naar de Geest in plaats van naar het vlees?

Dr. Dobsons raad is zelden gebaseerd op het simpele feit dat God iets beveelt. Zijn raad is gewoonlijk pragmatisch, gebaseerd op de premisse dat wanneer iets werkt en goed is voor iemand, het daarom moet goedgekeurd worden. Dobsons pragmatische benadering ontdek je in zijn hele werk. De blijkbare reden waarom ouders hun kinderen moeten disciplineren, is omdat het werkt. Hij citeert de woorden van Jack London: “De beste maatstaf voor wat dan ook zou moeten zijn: werkt het?” De reden is pragmatisme. En alhoewel hij God in het plaatje betreft, door te zeggen dat goed toegepaste discipline zal helpen om kinderen over God te vertellen, geeft hij niet Gods wil op als de primaire reden voor het disciplineren van kinderen.

Ergens anders zegt hij: “De prachtigste theorie ooit bedacht, voor het besturen van gedrag, wordt de ‘Law of Reinforcement’⁵ (Wet van versterking) genoemd, enkele jaren geleden geformuleerd door

⁴ **Repressie** (psychologie): verdringing naar het onderbewuste. (Wiki).

⁵ **Reinforcement** is een toename in de kracht van een respons dat volgt op het aanbieden van een stimuluscontingent voor deze respons. (Wiki). Vgl. het snoepje voor de hond om een kunstje te doen. Zie “behaviorisme” in voetnoot 5.

de eerste opvoedkundige psycholoog: E.L. Thorndike. Het is prachtig omdat het werkt!” Hij zegt: “Goede discipline wordt toegepast door de intelligente toepassing van dit principe van versterking”.

Dobson heeft een groot vertrouwen in de Thorndike-wet van “Reinforcement” die hij citeert.

Om het onnut van “reinforcement” te illustreren: Dobson vertelt hoe buitengewoon goed zijn “Law of Reinforcement” werkte op zijn hond, en dat zegt wel iets omdat E.L. Thorndike een dierenpsycholoog was, best gekend voor zijn werk over kennis van dieren. Hij ontwikkelde de “wet van effect” en dat ligt in dezelfde traditie als die van de behavioristen Ivan Pavlov en John B. Watson. Zulk behaviorisme⁶ ziet de mens als een hooggeëvolueerd dier. (Het boek *Theories of Personality* verwijst naar Thorndikes “wet van effect” als een “hedonistische⁷ formulering”).

DIERLIJKE PSYCHOLOGIE

Dobson gelooft uiteraard dat hetgeen werkt bij honden ook zal werken bij mensen. Met andere woorden: hij beveelt aan dat met betrekking tot opvoeding en disciplineren, ouders hun kinderen zouden moeten behandelen als dieren. Dobson verklaart: “Beloningen zijn niet enkel nuttig om dierlijk gedrag bij te schaven; ze hebben nog meer succes bij mensen”. Hij komt tot deze conclusies vanuit de dierlijke psychologie, in plaats vanuit de Bijbel.

Dobson presenteert deze psychologische theorie als feit. Hij zegt: “Het is een absoluut feit dat ‘unreinforced behaviour’ (niet-versterkt gedrag) uiteindelijk zal verdwijnen. Dit proces, dat ‘uitsterfing’ genoemd wordt door psychologen, kan erg nuttig zijn voor ouders en leraars die de karakteristieken van kinderen willen veranderen”. Alhoewel dit waar kan zijn bij dieren, is dat niet altijd waar bij mensen. Wegens de complexiteit van de zondige mensheid, en omdat andere factoren binnendringen, kan men niet categoriek zeggen: “Het is een absoluut feit dat ...”. In werkelijkheid blijven veel mensen verankerd aan onproductieve activiteiten die voortduren in weerwil van ongunstige resultaten.

Het is waar dat dr. Dobson de leringen van bepaalde psychologen op zijn eigen gebied ook tegenstaat. Omdat elke psycholoog moet kiezen uit verschillende conflicterende theorieën die hem ter beschikking staan, zal ieder onvermijdelijk ertoe komen, zoals ook Dobson, van mening te verschillen met andere psychologen. Dobson bekritiseert terecht zijn collega’s die toegeeflijkheid promoten. Hij verklaart dat toegeeflijkheid gebaseerd is op de vóóronderstellingen (a) dat mensen als goed geboren worden, en (b) dat als hen toegestaan wordt zich te ontwikkelen met zo weinig mogelijk tussenkomst, zij schitterende mensen zullen worden.

SECULIERE WIJSHEID

Maar alhoewel Dobson bezwaar maakt tegen deze vóóronderstellingen van het seculier humanisme, komt zijn eigen promotie van self-esteem (zelfachting) uit dezelfde bron: van humanistische psychologen die vóóronderstellen dat mensen als goed worden geboren, en als tegemoet wordt gekomen aan hun behoefte aan self-esteem en zelfverwezenlijking zij goede mensen zullen zijn. Dobson plukt van dezelfde boom als de promotors van toegeeflijkheid, en hij deelt deze vrucht uit aan me-dechristenen.

Dr. Dobson claimt echter een bijbelse bron voor zijn leer. Hij zegt:

“Hoe verschillen mijn geschriften met de niet-ondersteunde aanbevelingen van degenen die ik bekritiseerd heb? Het onderscheid ligt in de bron van de zienswijzen die gepresenteerd werden. De onderliggende principes hierin uitgedrukt zijn niet mijn eigen inzichten, en die zouden al snel ver-

⁶ **Behaviorisme** is een theorie waarin de gedragsreacties verklaard worden door leerprocessen. Alle gedragingen worden gezien als (ketens van) reflexen. Alle gedragingen worden gezien als (ketens van) reflexen. Het model waarin een reflex kan worden voorgesteld is S-R. Zodra de prikkel of stimulus (S) er is, ontlokt deze de reactie of respons (R). Er is dus een koppeling tussen de S en de R. Men kan dus de reactie voorspellen. Sommige reflexen zijn aangeboren, maar de meeste gedragingen worden aangeleerd. Dit leerproces dat mechanistisch verloopt, zonder tussenkomst van het individu zelf noemen de behavioristen conditionering. ... Het behaviorisme is geruime tijd de populairste stroming binnen de (Amerikaanse) psychologie geweest en pas sinds enkele decennia **voorbijgestreefd** door modernere stromingen, welke samengevat worden onder het begrip cognitieve revolutie. (Wiki).

⁷ **Hedonisme**: leer dat zinnelijk genot het richtsnoer van het menselijk handelen hoort te zijn en het hoogste goed is (Van Dale).

geten zijn na een paar seizoenen. In plaats daarvan zijn ze ontsproten bij de geïnspireerde bijbelschrijvers die ons het fundament gaven voor alle relaties in het gezin”.

Dit is een heel bijzonder punt. We weten dat Dobson zegt dat zijn bron de Bijbel is, maar de Bijbel leert een aantal van de concepten die hij leert helemaal niet, inbegrepen de zogenaamde noden van zelfachting, zelfwaarde en zelfvertrouwen.

O Timothy redacteur: “De hele Schrift is ... nuttig om te onderwijzen, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de rechtvaardigheid, opdat de mens die God dient **volmaakt** moge zijn, tot elk goed werk **volkomen toegerust**” - 2 Tim. 3:16

Lees verder over Dr. James C. Dobson:

<http://www.rapidnet.com/~jbeard/bdm/exposes/dobson/>

<http://www.rapidnet.com/~jbeard/bdm/exposes/dobson/general.htm>

<http://www.rapidnet.com/~jbeard/bdm/BookReviews/movies/passion.htm>

<http://www.rapidnet.com/~jbeard/bdm/exposes/dobson/sex.htm>

<http://www.rapidnet.com/~jbeard/bdm/exposes/dobson/home.htm>

<http://www.rapidnet.com/~jbeard/bdm/exposes/dobson/self.htm>

<http://www.psychoheresy-aware.org/dobson73.html>

<http://www.thebereancall.org/node/4557>

http://www.cephasministry.com/james_dobson_and_romanism.html

http://www.cephasministry.com/ecumensim_focus_family_alliance.html

http://www.cephas-library.com/evangelists/dobson_and_mormons_alliance.html

http://www.despatch.cth.com.au/Books_D/cburns1.htm

<http://www.psychoheresy-aware.org/e-books/JDG-webbk.pdf> (online boek)

<http://www.psychoheresy-aware.org/focus-family15-5.html>

<http://www.psychoheresy-aware.org/dobson73.html>

<http://www.seekgod.ca/cnp.d.htm#dobson>

<http://watch.pair.com/fotf.html>

<http://watch.pair.com/fotf-quest.html>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm